

Varierande välfärd

Vilka variabler visas vara väsentliga?

Abstract

This paper investigates the reasons to why the size of welfare systems varies among countries. The main contribution is that, contrary to most other papers on the topic, developing countries have been included in the analysis. Drawing on cross-sectional data from 85 countries my main conclusion is that ethnic fragmentation has a significant negative impact on the size of welfare systems, as proposed by Alesina and Glaeser (2004). This impact is even clearer in a sample with only developing countries and replaces the Power Resource Theory, developed by Korpi, as the main explication. The causal effect is not determined but Lebanon and Zimbabwe are found to be path-way cases suitable for further research.

Furthermore the paper concludes that both proportional election systems and weak Supreme Courts promote larger welfare systems. Power Resource Theory is shown to be weaker when working class mobilization is operationalized by the size and power of workers unions instead of by years with left-oriented government. The paper supports the Quality of Government theory developed by Rothstein et al (2010), which states that corruption has a negative impact on the size of welfare systems, although the support is weaker when developing countries are included in the analysis.

Nyckelord: Welfare state, Welfare system, social spending, ethnical fractionalization, Power Resource Theory, Quality of Government, Supreme Court, election system.

Antal ord: 8146

Innehållsförteckning

1	Inledning	1
1.1	Syfte och problemformulering	1
1.2	Teori och Metod	1
1.3	Material	1
1.4	Tidigare forskning	2
1.5	Avgränsningar	3
2	Teori	4
2.1	Power Resource Theory	4
2.2	Quality of Government.....	5
2.3	Etnisk fraktionisering	5
2.4	Institutionella faktorer	6
2.5	Ideologiska åsikter.....	7
2.6	Rika och fattiga länder	8
3	Metod	9
3.1	Modellerna	9
3.2	Operationaliseringar	11
3.3	Multikolinjäritet	15
4	Resultat	16
4.1	Bivariata samband.....	16
4.2	Ursprungsmodellen	18
4.3	Quality of Government, efter justering för multikolinjäritet.....	20
4.4	Power Resource teorin – kontroll med hjälp av andra variabler	21
4.5	Inverkar folks åsikter?	22
4.6	Skillnader i BNP/capita.....	23
5	Diskussion	25
5.1	Förslag på vidare forskning.....	27
6	Referenser:	28
7	Appendix	30

1 Inledning

1.1 Syfte och problemformulering

Uppsatsens syfte är att undersöka vad det är som gör att vissa länder har välutvecklade välfärdssystem medan andra inte har det. De flesta tidigare studier som gjorts har studerat saken i välutvecklade OECD-länder. Målet med denna uppsats är att undersöka om de viktigaste etablerade teorierna får empiriskt stöd även när man utökar antalet länder till att inkludera även utvecklingsländer.

1.2 Teori och Metod

Eftersom syftet är att undersöka vad som gör att vissa länder har mer utvecklade välfärdssystem än andra är det frågan om en orsaksanalys, där flera olika orsaker till ett enskilt fenomen ska urskiljas (Teorell & Svensson 2007:27). Arbetssättet som har valts är en multipel regressionanalys. Detta för att kunna undersöka sambanden mellan två variabler när andra variabler konstanthålls. Regressionsanalysen undersöker sju oberoende variabelers påverkan på länders välfärdssystem.

I teoriavsnittet presenteras vilka dessa variabler är och vilken teoretisk grund det finns för att anta att de borde påverka välfärdssystemens storlek. De viktigaste teorier som undersöks är Power Resource-teorin, som går ut på att det är graden av arbetarklassens mobilisering som är den viktigaste förklaringen till nivån i ett lands välfärdssystem, Quality of Government-teorin som hävdar att graden av korruption i regeringen påverkar samt institutionella teorier som gör gällande att skillnader i länders valsystem och institutionella lösningar förklarar skillnaderna i välfärd. Slutligen testas teorin att länder med högre grad av etnisk fraktionisering generellt sett utvecklar mindre omfattande välfärdssystem.

1.3 Material

Ingen egen materialinsamling har genomförts inom ramarna för denna kandidatuppsats, utan slutsatserna bygger på andrahandskällor. De flesta variablerna är hämtade från Quality of Government-databasen på Göteborgs Universitet, medan en del är skapade från annan befintlig statistik. Urvalet av

länder följer Botero et al eftersom det är ett balanserat urval av både rika och fattiga länder och data har funnits för de flesta länderna för de flesta av mina variabler. Samplet består totalt av 85 länder men i mina analyser har antalet analysenheter blivit något mindre på grund av att data inte funnits för alla länder för alla variabler. Detta är en viktig felkälla att ta hänsyn till.

1.4 Tidigare forskning

Området är väl etablerat och en stor mängd tidigare forskning finns att tillgå. I uppsatsens disposition kommer inte tidigare forskning att få ett eget avsnitt. Istället kommer tidigare studier att presenteras och kommenteras i teoriavsnittet då de flesta teorier som ligger till grund för mina variabler redan har testats empiriskt i tidigare undersökningar. Detta för att förenkla för läsaren. De tre texter som framförallt ligger till grund för det teoretiska ramverket är: Korpi (1983), Alesina och Glaeser (2004) samt Rothstein et al (2010).

Valet att inkludera utvecklingsländer i undersökningen beror på att den tidigare forskningen på området som finns tillgänglig i stort sett har varit koncentrerad kring industriländer¹. Dessutom betonar flera verk vilken nytta en undersökning som även inkluderar utvecklingsländer skulle ha:

Our understanding of variation in social policies outside of OECD economics still resembles a sixteenth-century map, with vast areas of uncharted territories. Mapping out and explaining this variation should be the goal of welfare state scholars during future decades. (Carnes and Mares 2007:882)

Andra spekulerar i hur deras resultat hade sett ut om utvecklingsländer skulle ha inkluderats:

While our results show that the QoG theory serves as a necessary complement to the PRT for the above mentioned developed countries, it seems reasonable to argue that the importance of QoG for establishing an encompassing welfare state would increase the more we move to countries in other regions of the world, such as, for example, Latin America or Sub-Saharan Africa. (Rothstein et al 2010:23)

Sammantaget finns ett behov av en studie som även inkluderar utvecklingsländer vilket denna uppsats gör.

¹ Ett undantag är Botero et al (2005) som gör en statistisk undersökning på ett sample med 85 länder där utvecklingsländer ingår. Deras huvudfokus är dock inte generositeten i välfärdssystemen utan arbetsmarknadslagstiftning.

1.5 Avgränsningar

Eftersom ingen egen datainsamling har genomförts har jag varit styrd av tillgången på data. Målet har varit att få med så många länder som möjligt så att resultaten på så vis blir så generella som möjligt. Därför har även operationaliseringar använts som har möjliggjort detta. De avgränsningar som gjorts är alltså styrda av tillgången till data. Vidare har jag valt att begränsa mig till att bara inkludera en tidpunkt för alla variabler utom andel år med vänsterregering som är beräknat på perioden från 1928-1995.

2 Teori

2.1 Power Resource Theory

Den teori som av många anses mest inflytelserik på området är Walter Korpi Power Resource Theory (hädanefter PRT). Korpi och andra PRT-teoretiker var de första som reflekterade över att det fanns skillnader i olika länders välfärdssystem storlek, omfattning och generositet (Rothstein et al 2010:6). Enligt PRT är den viktigaste förklaringen bakom skillnader i länders välfärdssystem skillnader i arbetarklassens mobilisering (Korpi 1974,1983). Den logiska tankekedjan är att om arbetarklassen är väl organiserad kommer detta till uttryck på två olika sätt, dels genom starka fackföreningar och dels genom att politiska partier bildas för att arbeta för bättre villkor för arbetarklassen. Att dessa båda är tätt förknippade betonar Korpi och exemplifierar med USA:

It also remains to be explained why American workers did not come to use their suffrage to block anti-labour legislation and to limit the anti-union use of state power. [...], it appears to me that the major factors behind the absence of a socialist labour movement in America must be sought in the difficulties for organization which American workers have been confronted with. (Korpi 1983:29)

De politiska partier som då bildas kommer att vara av vänsterkaraktär och således arbeta för en politik som leder till omfördelningar mellan rika och fattiga i samhället. I de flesta senare kvantitativa studier som har gjorts (exempelvis Stephens 1979, Botero et al 2005 och Rothstein et al 2010) har författarna operationaliserat begreppet arbetarklassens mobilisering med antalet år med vänsterregering eftersom man antar att kopplingen är som ovan, att om arbetarklassen är väl mobiliserad kommer det att ge sig uttryck i att vänsterpartier oftare har makten.

Personligen anser jag att denna operationalisering är tveksam då resultatet man får när man använder sig av den det närmaste är att beteckna som en tautologi. Att antalet år med vänsterregering inverkar positivt på utbyggnaden av välfärdssystem är inte underligt då ett utav kriterierna för att bestämma huruvida en regering är att beteckna som ”vänster” är om den verkar för ökad offentlig sektor, minskade inkomstskillnader, socialförsäkringssystem etc. Om man därför vill studera huruvida arbetarklassens mobilisering verkligen har en påverkan borde man också använda sig av ett annat mått, exempelvis något mått på fackföreningarnas styrka.

2.2 Quality of Government

Men vad händer om staten inte är att lita på? Kommer folk att vilja att staten administrerar de stora belopp som krävs för ett omfattande välfärdssystem om statsapparaten kännetecknas av korruption och bestickning? Förmodligen inte.

En av de första att påvisa att förekomsten av korruption hos en stat kan underminera förtroendet för ett omfattande välfärdssystem var Theda Skocpol i boken *Protecting Soldiers and Mothers*. Skocpol poängterar att USA:s välfärdssystem under slutet av 1800-talet var bättre utvecklat och relativt stort. Att det senare bröts ner berodde enligt Skocpol på att folk var missnöjda med den myckna korruptionen i pensionssystemet för krigsveteraner från inbördeskriget, som utgjorde en betydande del av det amerikanska välfärdssystemet.

Because the very successes of Civil War pensions were so closely tied to the workings of patronage democracy, these successes set the stage for negative feedbacks that profoundly affected the future direction of U.S. social provisions. During the Progressive Era, the precedent of Civil War pensions was constantly invoked by many American elites as a reason for opposing or delaying any move toward more general old-age pensions.... Moreover, the party-based "corruption" that many U.S. reformers associated with the implementation of Civil War pensions prompted them to argue that the United States could not administer any new social spending programs efficiently or honestly (Skocpol 1992, p. 59)

En senare studie är ett working paper av Rothstein et al (2010): *Quality of Government, Political Power and the Welfare State*. De godtar PRT som en stark förklaring till att ett tryck på försäkringar mot arbetslöshet, pensionssystem etc. skapas, men menar att teorin inte förklarar varför det är staten som arbetarklassen vänder sig till för att få den här typen av system. I likhet med Skocpol menar de att det krävs ett förtroende för staten för att befolkningen ska vilja att staten är ansvarig för den här typen av socialförsäkringssystem. Därför inkluderar de en variabel som mäter hur väl staten fungerar, Quality of Government, som bland annat innefattar förekomst av korruption. Utöver Skocpol bygger det teoretiska resonemanget hos författarna även på Rawls som menar att människor tenderar att inte bidra till samhällsutvecklingen om de misstänker att andra inte gör det (Rawls 1971. p.240). Över ett sample med 18 OECD länder är variabeln signifikant (Rothstein et al 2010:25) och författarna tror att förklaringen även är giltig om samplet av länder utökas till att även inkludera utvecklingsländer. Detta är ett skäl att inkludera den här variabeln även i denna undersökning.

2.3 Etnisk fraktionalisering

Den etablerade hypotesen är att en ökning av ett lands etniska fraktionisering medför ett mindre utbyggt välfärdssystem. Den teoretiska förklaringen till detta antas vara att i etniskt fraktioniserade länder är det ofta en viss etnisk grupp som har lägre socioekonomisk status och som således är i större behov av statliga välfärdssystem. Om en annan etnisk grupp (eller ett antal andra etniska grupper) är i majoritet bland väljarna finns möjligheten att de, om de främst vill gynna sin egen etniska grupp, röstar mot förslag för ökade välfärdssystem eftersom sådana framförallt skulle gynna den etniska grupp som de själva inte tillhör. Alesina och Glaeser anger i sin bok "Fighting poverty in the US and Europe: A world of difference" det faktum att USA är etniskt fraktioniserat medan Europeiska länder har mer homogen befolkning som en av de viktigaste orsakerna till att europeiska länder generellt sett har mera omfattande välfärdssystem.

"As such, when there are significant numbers of minorities among the poor, then the majority population can be roused against transferring money to people who are different from themselves" (Alesina och Glaeser 2004:134).

En studie som på individnivå visar att ovannämnda logiska tankekedja har empiriskt belägg är Kuttner (2001) som visar att personer i USA är mindre benägna att stödja välfärdssatsningar om de bor nära människor från andra etniska grupper som fått socialbidrag. En empirisk studie som testar sambandet på landnivå, som presenteras i Alesina & Glaeser (2004), visar att det finns ett signifikant samband mellan de två variablerna på 99% säkerhetsnivå (Alesina & Glaeser 2004:204:141). Sambandet håller även när man kontrollerar för BNP/capita (Alesina & Glaeser 2004:204:143). Samplet inkluderar både rika och fattiga länder, problemet är dock att det är ganska litet, endast 52 analysenheter och inte kontrollerar för andra faktorer (ibid). I en annan studie av samma författare kontrolleras för ytterligare faktorer såsom geografisk region och hur stor del av befolkningen som befinner sig i arbetsför ålder, men samplet är fortfarande relativt litet och viktiga kontrollvariabler, som motiveras av exempelvis PRT och Quality of Government-teorin, saknas (Alesina et al 2001).

Således är variabeln intressant att ha med och min hypotes är att den kommer att vara än mer relevant i ett sample som inkluderar utvecklingsländer, vilket ju denna studie gör. Anledningen är att det finns en större variation bland utvecklingsländer i denna variabel. Bland de industrialiserade länderna är det i stort sett bara USA som har en etniskt fraktioniserad befolkning värd att nämna.

2.4 Institutionella faktorer

Det är också intressant att undersöka huruvida olika institutionella lösningar har en påverkan på ett lands välfärdssystem. Något som diskuteras flitigt i litteraturen är högsta domstolens roll. Den gängse teorin säger att om högsta domstolen har stor makt, vilket brukar mätas dels genom dess grad av självständighet och dels

genom huruvida den har rätt att bestämma ifall ny lagstiftning är förenlig med grundlagen, leder det till ett mindre utbyggt välfärdssystem.

Resonemanget bygger på principen att högsta domstolar tenderar att gynna individuella intressen i större utsträckning än kollektiva (Lever 2009, Zeisberg 2009). Flera exempel på detta går att hitta i litteraturen, många av dem från USA där högsta domstolen både har ett stort mått av självstyre samt har rätten att avgöra huruvida ny lagstiftning är förenlig med konstitutionen eller inte.

Ett exempel som kan nämnas är målet *Morehead vs. New York*. Lagstiftningen i New York klargjorde att det var olagligt att anställa barn eller kvinnor till löner som var '*less than sufficient to meet the minimum cost of living necessary for health*' (*Morehead vs New York 1936*). Målet gällde huruvida denna lag var förenlig med USA:s konstitution, amendment 14 som går ut på att individen har rätt att fritt slut avtal. Högsta domstolen dömde att rätten att fritt sluta avtal var viktigare och således upphävdes lagen om minimilöner i New York (*Fabbrini 2007:101, Landy and Milkis 2008:461*). Om detta, att högsta domstolar tenderar att föra fram individualistiska lösningar, är ett återkommande mönster borde vi se en trend att en ökning i högsta domstolens makt i ett land borde leda till minde omfattande välfärdssystem.

En annan institutionell skillnad som borde påverka välfärdssektorns storlek är huruvida landet ifråga har proportionerligt valsystem eller majoritetsvalsystem. Min hypotes är att proportionerligt valsystem borde leda till mer omfattande välfärdssystem allt annat lika. Det finns flera teoretiska förklaringar till detta. En direkt och intuitiv är att flera olika grupper blir representerade i ett proportionerligt valsystem och då är det troligare att svagare grupper som efterfrågar en större välfärdssektor blir representerade än om landet hade haft majoritetsvalsystem. Två andra förklaringar presenteras av Alesina och Glaeser:

First, in a first-past-the-post system of geographically delimited districts the incentives of legislators involve choosing geographically targeted spending programs, often labeled pork barrel programs. On the contrary, in proportional systems with national districts legislators will favor spending programs that are universal and benefit large groups like pensioners, workers, the poor, etc.; that is, transfer programs rather than pork barrel programs. Second, proportional systems tend to produce multiparty systems and allow the representation of many, even relatively small, groups. This creates incentives to find something for everybody in the budget and expand spending programs. (Alesina & Glaeser 2004:78)

Alltså finns det teoretiska belägg för att vilket valsystem ett land har påverkar hur omfattande dess välfärdssystem blir och jag lägger till en variabel som mäter detta.

2.5 Ideologiska åsikter

Borde inte åsikterna hos landets befolkning spela in? Om många personer i ett land tycker att alla ska ha det ungefär lika bra och att staten bör tillgodose invånarnas behov, borde inte det leda till att en större välfärdsstat utvecklas? Att Sverige har stora välfärdssystem har naturligtvis många olika orsaker, men det som kan förklara att välfärdssystemen inte minskas i särskilt stor utsträckning under de perioder då landet har styrts av högerregeringar kan delvis bero på att folk i Sverige generellt sett anser att välfärdssystem är något positivt.

I boken *American Government. Balancing Democracy and Rights* konstateras att USAs välfärdssystem är mindre omfattande än i de flesta europeiska länder. Författarna hävdar att en av förklaringarna till detta är att det i USA alltsedan kolonialtiden har funnits en dominerande ideologi som sätter individen i fokus och bara rättfärdigar staten som en institution som bättre skyddar individens rättigheter jämfört med naturtillståndet. (Landy and Milkis 2008:47).

Om detta mönster är mera allmänt borde vi se ett samband som visar att länder vars befolkning har ett mera individualistiskt tankesätt utvecklar mindre omfattande välfärdssystem och tvärtom.

Dessa tankegångar är emellertid inte oemotsagda, vissa forskare menar att skillnaderna i länders välfärdssystem inte alls beror på medborgarnas ideologi (ex. Larsen 2008)

2.6 Rika och fattiga länder

Som nämndes i inledningen har de flesta studier som gjorts tidigare enbart inkluderat rika industriländer (Esping-Anderson 1990, Allan och Scruggs 2006, Rothstein et al 2010). En viktig del i denna undersökning är därför att testa om resultaten står sig även när utvecklingsländer inkluderas. För att ytterligare belysa skillnaderna mellan fattiga och rika länder görs i resultatdelens sista avsnitt en uppdelning mellan rika och fattiga länder för att undersöka om det är samma variabler som påverkar i de båda grupperna. Vad som dock är viktigt att poängtera är att antalet fall i varje grupp, med denna uppdelning blir betydligt mindre. Därför bör man tolka resultaten försiktigt eftersom regressionsanalys passar bäst för stora sample. Ändå tyckte jag att det var relevant att ta med detta avsnitt eftersom man trots allt kan se vissa stora drag som skiljer sig åt.

3 Metod

Bivariat analys genomförs med hjälp av scatterplotgrafer. Dessa är konstuerade i SPSS och de regressionslinjer som lagts till är beräknade med minsta kvadratmetoden. Då det i bivariata analyser inte är möjligt att kontrollera för andra faktorer än den man för tillfället undersöker måste de kompletteras med multipel regressionsanalys som är huvudmetoden i denna uppsats.

Regressionsanalysen utförs på cross-section data och samplestorleken varierar mellan 57 och 65 enheter beroende på att vissa länder saknar data saknas för olika variabler. Multipel regressionsanalys är en bra metod när man vill studera flera olika orsaker till ett fenomen (Teorell och Svensson 2007:191).

I sin generella form ser regressionsekvationen ut som följer;

$$y_i = \alpha + \sum_{j=1}^{k-1} b_j \times x_{j,i} + e_i$$

där y är den oberoende variabeln, α är intercept, b_j regressionskoefficienten för x-variabel nummer j och $x_{j,i}$ är oberoende variabel nummer j för analysenhet i. e_j är feltermen och k är antalet koefficienter som estimeras i ekvationen (Teorell och Svensson 2007:191).

När regressionanalysen sedan ska tolkas är det framförallt b-koefficienterna och deras respektive signifikansnivå som är av intresse. b-koefficienterna säger nämligen vilket håll sambandet går åt samt hur mycket en förändring av en enhet i den oberoende variabeln påverkar den beroende variabeln vid kontroll för de övriga oberoende variablerna. Signifikansnivåerna säger hur stor sannolikhet det är att det i själva verket inte finns något samband mellan variablerna i verkligheten utan att det bara beror på slumpen att ett samband ses i regressionen. Konstanten är av underordnat intresse eftersom den enbart säger vad det genomsnittliga värdet på den oberoende variabeln är om alla beroende variabler är noll samtidigt (Teorell och Svensson 2007:192)

3.1 Modellerna

Sex modeller estimeras enligt ovan nämnda formel.

1. Den ursprungliga modellen

$$Y = \alpha + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \beta_3 X_3 + \beta_4 X_4 + \beta_5 X_5 + \beta_6 X_6$$

där

Y = Välfärdssektorns storlek

X₁ = År med vänsterregering

X₂ = Quality of Government

X_3 = Etnisk Fraktionisering
 X_4 = Högsta domstolens självständighet
 X_5 = Valsystem (dummy)
 X_6 = BNP/capita (log)

2. Modell korrigerad för multikolinjäritet i Quality of Government

$$Y = \alpha + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \beta_3 X_3 + \beta_4 X_4 + \beta_5 X_5$$

där:

Y = Velfärdssektorns storlek
 X_1 = År med vänsterregering
 X_2 = Quality of Government
 X_3 = Etnisk Fraktionisering
 X_4 = Högsta domstolens självständighet
 X_5 = Valsystem (dummy)

3. Modell med alternativa mått på arbetarklassmobilisering

$$Y = \alpha + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \beta_3 X_3 + \beta_4 X_4 + \beta_5 X_5 + \beta_6 X_6 + \beta_7 X_7 + \beta_8 X_8$$

där:

Y = Velfärdssektorns storlek
 X_1 = År med vänsterregering
 X_2 = Quality of Government
 X_3 = Etnisk Fraktionisering
 X_4 = Högsta domstolens självständighet
 X_5 = Valsystem (dummy)
 X_6 = BNP/capita (log)
 X_7 = Fackföreningars styrka
 X_8 = Andel fackanslutna

4. Modell som inkluderar befolkningens ideologiska åsikter.

$$Y = \alpha + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \beta_3 X_3 + \beta_4 X_4 + \beta_5 X_5 + \beta_6 X_6 + \beta_9 X_9$$

där:

Y = Velfärdssektorns storlek
 X_1 = År med vänsterregering
 X_2 = Quality of Government
 X_3 = Etnisk Fraktionisering
 X_4 = Högsta domstolens självständighet
 X_5 = Valsystem (dummy)
 X_6 = BNP/capita (log)
 X_9 = Individualism

5. Modell 5 och 6 är estimerade som modell 1 men med den skillnaden att i modell 5 har länder med en BNP/capita under 5000 \$ inkluderats och i Modell 6 har länder med en BNP/capita över 5000 \$ inkluderats².

² Värdet 5000 \$ är satt relativt godtyckligt ungefär mellan medianen och medelvärdet av variabeln. Andra värden har testats och gett liknande resultat.

3.2 Operationaliseringar

3.2.1 Y, Välfärdssektorns storlek

Inom litteraturen finns två huvudspår när det gäller att operationalisera det något otydliga begreppet ”välfärdssektorns storlek” (Alesina och Glaeser 2004, Esping-Andersen 1990, Rothstein et al 2010 etc). Det ena är direkt och lättförståelig och innebär helt enkelt att man använder sig av något mått på statliga utgifter som proportion av BNP inom ett visst område. Det är oftast då statens samtliga utgifter för socialpolitik, som bland annat innefattar pensioner, socialbidrag etc, exempelvis Alesina och Glaeser (2004) använder sig av detta mått. Det andra går ut på att man mäter nivåer i olika socialförsäkringssystem, ett sätt att operationalisera som först användes av Lyle Scruggs och som sedermera även har använts i flera olika studier, bl.a Rothstein et al (Allan och Scruggs 2006, Rothstein et al 2010).

Det finns betydande argument för att använda sig av den senare metoden. Det första måttet fluktuerar med konjunkturcykler då BNP går upp och ner samt varierar beroende på ett lands ålderssammansättning och andra demografiska faktorer. Dessa effekter kan man dock kontrollera för i en modell. Ett tyngre argument för att använda det senare måttet är att det snarare är nivåerna i olika socialförsäkringssystem som folk är intresserade av och inte hur stor del av BNP som det utgör. Som Esping-Anderson träffande påpekar *“it is difficult to imagine that anyone struggled for spending per se”*(Esping-Anderson 1990:21). Ett citat från Rothstein et al förtydligar ytterligare:

When an ordinary citizen ponders the social risks involved in being laid off from work, for example, he or she is likely to demand some form of unemployment protection scheme, not simply “increased social spending on the unemployed”. Similarly, when political parties and representatives propose new legislation to increase social protection for sickness leave, they frame their proposals in those words, and not in terms of the budgetary increases these reforms require.(Rothstein et al 2010:16)

Av dessa skäl har jag valt att använda mig uteslutande av mått på nivåer i olika program som operationalisering av den beroende variabeln. Jag har använt mig av `bdlls_ssli`³, ett index som konstruerats av Botero et al (2005), som går mellan noll och ett där ett innebär högsta möjliga nivåer och noll lägsta möjliga nivåer. Indexet är konstruerat på ett sätt som är snarlikt Scruggs index (`sg_bgi`) som är vanligare. Boteros index är, precis som Scruggs, ett medelvärde av tre index för tre olika system; pensionssystemet, sjukförsäkringssystemet och

³ För att förenkla reproduktion och kontroll av resultaten anges de variabler som är hämtade från Quality of Government-databasen på Göteborgs universitet (<http://www.qog.pol.gu.se>) med de variabelnamn de har i den databasen.

arbetslöshetsförsäkringssystemet. Varje individuellt index har konstruerats av fyra normaliserade variabler:

1. Hur länge man måste ha varit medlem i försäkringssystemet för att vara berättigad till försäkringen.
2. Hur stor del av månadsinkomsten som dras av för att man ska vara berättigad till försäkringen.
3. Hur länge man måste vänta från det att man uppfyller kraven som berättigar till utbetalning från systemet innan dess att man får den första utbetalningen.
4. Hur stort försäkringsbeloppet är i förhållande till ens tidigare lön.

För en mer utförlig beskrivning av hur indexet är konstruerat se Botero et al (2005).

3.2.2 X_1 , Arbetarklassens mobilisering – år med vänsterregering

Det sedvanliga sättet som återfinns i litteraturen för att operationalisera arbetarklassens mobilisering är som antal år med vänsterregering (Stephens 1979, Heuber & Stephens 2001, Botero et al 2005 och Rothstein et al 2010). Därför har jag också inkluderat en sådan variabel. Den är konstruerad som kvoten mellan det antal år som ett land har haft vänsterregering (eller en regering av mittenkaraktär) och det totala antalet år från 1928 till 1995⁴. Variabeln är konstruerad av Botero et al (2005) och återfinns i deras rådatafil under variabelnamnet `chileg2inde_newb`, där finns även en utförlig beskrivning över vilka källor som författarna har använt sig av för att avgöra huruvida en regering är att beteckna som ”vänster” eller inte, samt hur man har gjort med länder som blev självständiga efter 1928.

Som nämnts i föregående avsnitt anser jag denna operationalisering vara tveksam, varför arbetarklassens mobilisering, i en modell, även har operationaliserats på två andra sätt.

3.2.3 X_2 , Quality of government

Rothstein et al (2010) använder ett index som går från 0 till 1 som består av tre komponenter, korruption, laglydnad och byråkratisk kvalitet, `icrg_qog`. En etta på indexet innebär att landet har en väl fungerande statsapparat med liten korruption medan en nolla innebär total korruption och en statsapparat som inte alls fungerar.

⁴ Jag har även gjort regressioner där jag inkluderat variabeln men med åren 1970-1995, men resultaten är mycket lika, men sambanden syns inte riktigt lika tydligt varför jag valt att redovisa resultaten där variabeln är konstruerad från 1928-1995.

3.2.4 X_3 , Etnisk fragmentering

Det mest använda måttet är `al_ethnic`, som anger sannolikheten att två slumpvis utvalda människor i ett land tillhör olika etniska grupper. Ett värde på 0,6 innebär alltså att om man tar två människor slumpmässigt från landets befolkning är det 60 % sannolikhet att de tillhör olika etniska grupper

3.2.5 X_4 , Högsta domstolens självständighet

Här kan man tänka sig en rad olika variabler, ex `llps_jr` som anger om högsta domstolen i ett land har rätten att avgöra huruvida en ny lag är förenlig med konstitutionen eller inte, där 0 anger att rätten inte finns, 1 att det finns i viss utsträckning och 2 att det finns fullt ut. En sådan variabel är klurig eftersom den är en ordinalskaletvariabel som har för många värden för att vara en Dummy variabel men för få för att kunna approximera en kontinuerlig variabel. Dessutom finns inte data för en stor mängd av länderna i mitt sample. Istället har jag använt ett index som anger hur självständig högsta domstolen är, `fv_jidj`. Indexet går från noll som anger obefintlig självständighet till ett som anger total självständighet. Detta index fanns heller inte tillgängligt för alla länder i samplet, istället blev jag tvungen att komplettera det genom att ersätta de saknade data med indexet `llps_ji`, som också går från noll till ett men som är konstruerat lite anorlunda. Att kombinera två olika tillvägagångssätt i en variabel är givetvis inte optimalt och gör att vi bör vara försiktiga med de slutsatser som dras.

3.2.6 X_5 , Valsystem

Valsystemvariabeln, `dpi_pr`, är en dummyvariabel som antar värdet 1 om landet har proportionerligt valsystem och 0 om landet har majoritetsvalsystem.

3.2.7 X_6 , BNP/capita

Det finns många mått på detta och hur man bör beräkna och jämföra BNP har gett upphov till en stor mängd litteratur. Eftersom det inte ligger inom ramen för denna uppsats har jag för enkelhetens skull använt det vanligt använda `unna_gdpc`, som sammanställs av FN och finns tillgängligt för de flesta länder. I många studier används den naturliga logaritmen av BNP/capita istället för egentliga värden. Detta ger oftast ett bättre resultat på så vis att BNP/capita i sin ursprungliga form inte alls är normalfördelad med den logaritmerade variabeln är det i högre grad. Jag har också använt den naturliga logaritmen av BNP/capita. När man logaritmerar en variabel är det dock viktigt att tänka på att det inte är ett linjärt samband man antar mellan den variabeln och den beroende utan ett samband då

en ökning av BNP/capita kommer att påverka mer för låga värden än för höga. Detta är emellertid inget problem i den här studien då BNP/capita endast används som kontrollvariabel och vi inte behöver tolka b-koefficienten.

3.2.8 X₇, Arbetarklassens mobilisering – fackföreningarnas makt

Variabeln, *bdlls_lupi*, mäter fackföreningars makt genom att slå ihop sju olika variabler till ett gemensamt index. Ett anger att fackföreningarna har stor makt och noll att de har liten makt. Exempel på variabler som ingår är huruvida fackföreningar har rätt att sluta kollektivavtal samt om de har rätt att utse styrelsemedlemmar. En lista över de sju komponenterna finns tillgängliga i qog-databasen och den riktigt intresserade läsaren hänvisas till Botero et al (2005) för en komplett genomgång av hur de olika delkomponenterna beräknats.

3.2.9 X₈, Arbetarklassens mobilisering – andel fackanslutna

Mäter andelen fackanslutna av det totala antalet anställda. Variabeln är skapad av Botero et al (2005) med data från ILO och världsbanken.

3.2.10 X₉, Individualism

Från teoriavsnittet minns ni att den teoretiska grunden för denna och nästa variabel var att om det finns en dominerande ideologi bland folket i ett land kan detta påverka vilken typ av välfärdssystem som bildas. Detta är givetvis otroligt svårt att operationalisera på ett entydigt sätt. Ett försök kan vara att använda sig av data från World Value Surveys (WVS) som genom intervjuer sammanställer folks åsikter i olika frågor (som besvaras på en tiogradig skala) som sedan möjliggör jämförelser mellan länder.

Jag har skapat ett sammanvägt index av landmedelvärdena från fem olika sådana frågor:

1. *wvs_e037m*, 1= The Government should take more responsibility to ensure that everyone is provided for, 10= People should take more responsibility to provide for themselves
2. *wvs_e033m*, självpositionering på politisk skala där 1=left, 10=right
3. *wvs_e035m*, 1=Incomes should be made more equal, 10= We need larger income differences as incentives for individual effort
4. *wvs_e036m*, 1= Private ownership of business and industry should be increased, 10=Government ownership of business and industry should be increased.
5. *wvs_e039m*, 1= Competition is good. It stimulates people to work hard and develop new ideas, 10= Competition is harmful. It brings out the worst in people

Indexet är sedan skapat enligt formeln:

$$\text{Individualism} = \frac{(\text{wvs}_{e037m} + \text{wvs}_{e033m} + \text{wvs}_{e035m} + 20 - \text{wvs}_{e036m} - \text{wvs}_{e039m})}{50}$$

Därefter har variabeln skalats om för att gå från noll till ett enligt formeln:

$$z_i = \frac{x_i - x_{\min}}{x_{\max} - x_{\min}}$$

där z_i är observation i av den normaliserade variabeln, x_i är observation i av den ursprungliga variabeln, x_{\max} är det högsta värdet som finns av den ursprungliga variabeln och x_{\min} är det lägsta värdet som finns av den ursprungliga variabeln.

3.3 Multikolinjäritet

Eftersom multikolinjäritet misstänktes föreligga i en av de estimerade modellerna användes ett standardtest för multikolinjäritet, nämligen VIF-testet som finns förinställt i SPSS. VIF-testet är uppbyggt genom att en ny ekvation estimeras för var och en av de oberoende variablerna. De oberoende variablerna blir i tur och ordning beroende variabler i var sin ekvation med samtliga andra oberoende variabler från ursprungsregressionen som oberoende variabler. Man tar R^2 -värdet från de nya regressionerna och räknar därefter ut ett uttryck som benämns tolerans och definieras som $1 - R^2$. (Teorell och Svensson 2007:211). VIF-värdet räknas sedan ut som $1/\text{toleransen}$.

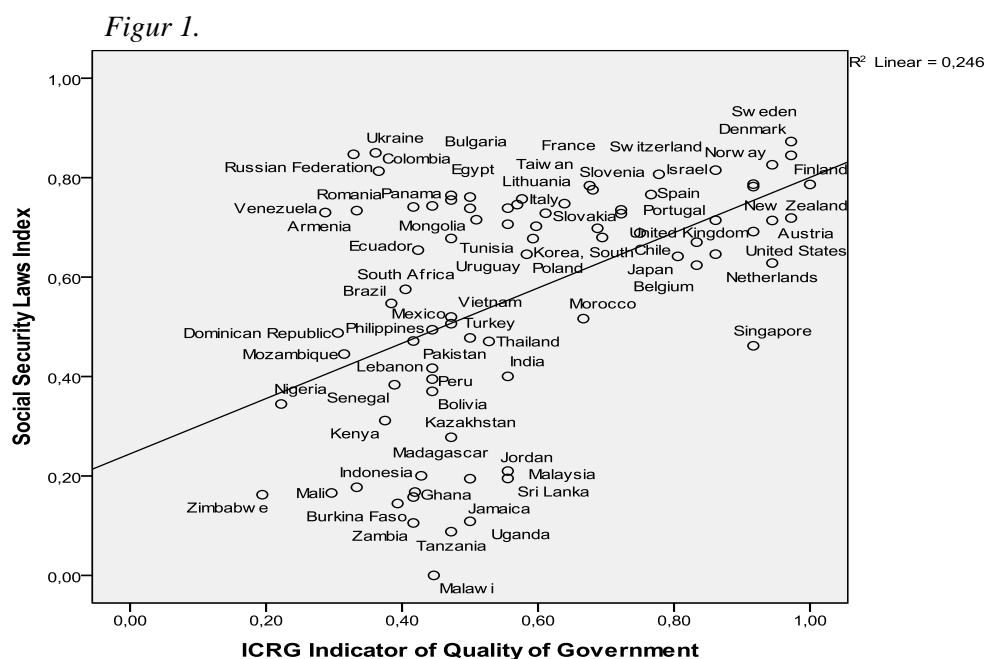
Det finns inte någon klar gräns för när multikolinjäriteten är tillräckligt hög för att motivera att regressionsekvationen bör ändras, men en tumregel är att ett VIF-värde runt fem eller över är för högt (referens). Tecken som kan tyda på att ens regression lider av multikolinjäritet är att variabler som man förväntar sig borde bli signifikanta inte blir det, samt om man på goda teoretiska grunder kan misstänka att två av ens variabler samvarierar. I sådana fall är det bra att testa för multikolinjäritet.

4 Resultat

För att underlätta läsbarhet och reproduktion bland medstudenter (vilka jag inbillar mig är de som i första hand kommer att läsa uppsatsen utöver examinatorerna) presenteras resultaten på samma sätt som de presenteras i SPSS, vilket är det mjukvaruprogram som använts under utbildningen. Först presenteras några bivariata samband och därefter resultaten från regressionsanalyserna.

4.1 Bivariata samband

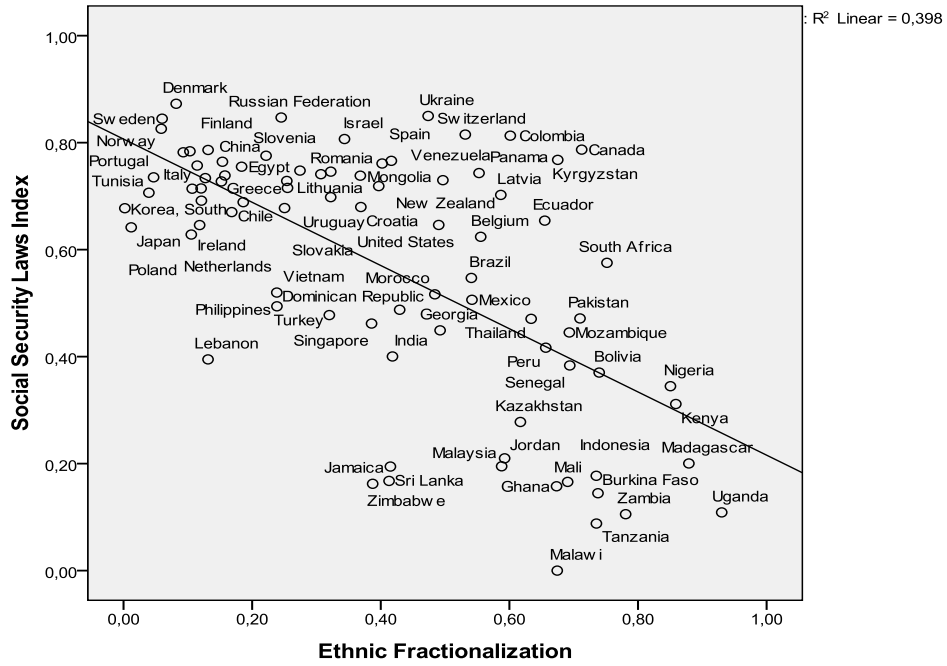
I figur 1-4 presenteras fyra scatterplotgrafer som illustrerar de bivariata samband som finns mellan den beroende variabeln och i tur och ordning fyra intressanta variabler.

N=82 Korrelation=0,50***⁵

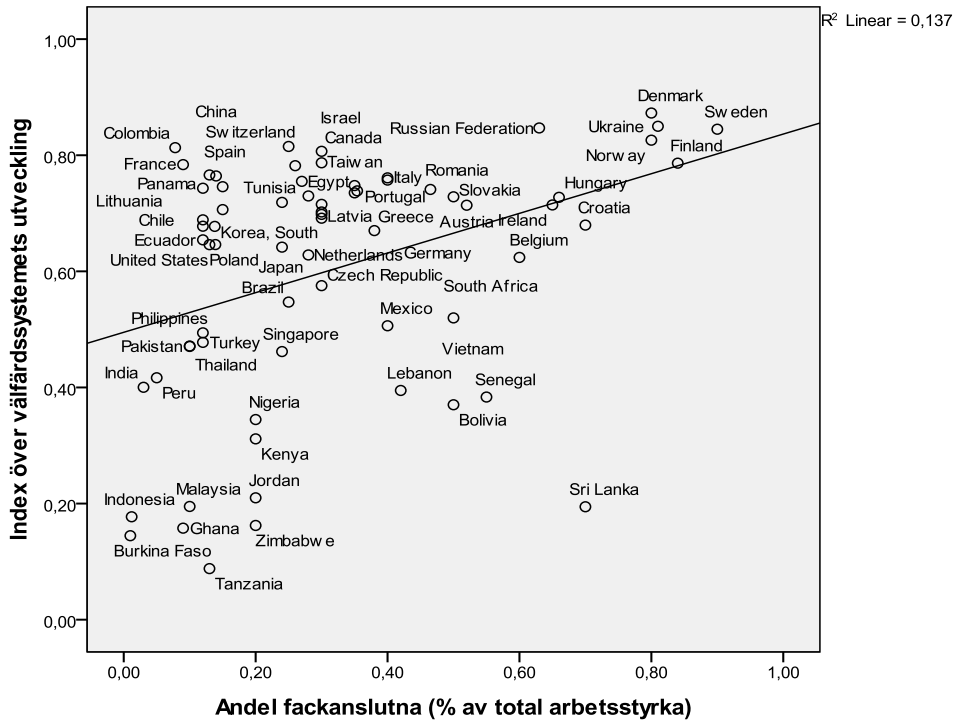
⁵ Här och i hela uppsatsen betyder *=signifikant på 90% säkerhetsnivå, **= signifikant på 95% säkerhetsnivå, ***= signifikant på 99% säkerhetsnivå.

Figur 2

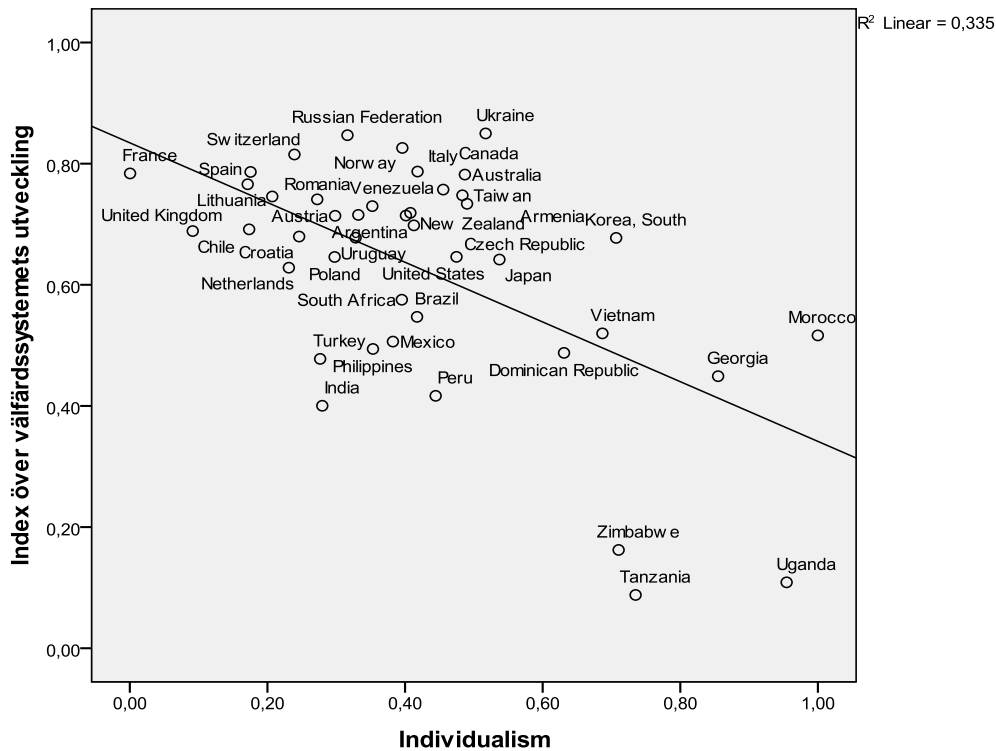
N=84 Korrelation=-0,63***

Tabell 3

N = 69, Korrelation = 0,37***

Tabell 4

N=43 Korrelation=-0,58***

Vi ser i tabell 1 att det finns ett positivt samband, som är signifikant på 99% säkerhetsnivå, mellan index över välfärdsystemets utveckling och Quality of Government. Länder som har högre Quality of Government har alltså mer utvecklade välfärdsystem och vice versa. I tabell 2, 3 och 4 ser vi att också korrelationerna mellan välfärdsystemets utveckling och i tur och ordning Etnisk fraktionalisering, Andel fackanslutna och Individualism är signifikanta på 99%-nivån. Även för variabeln som mäter andelen fackanslutna är korrelationskoefficienten positiv vilket betyder att ju fler av de arbetande som är fackanslutna desto större välfärdsystem.

De båda övriga sambanden är däremot negativa. Med andra ord ser vi i tabell 2 att länder med en högre grad av etnisk fraktionalisering har mindre välfärdsystem och vice versa. Vi vet också, efter att ha studerat tabell 4, att länder där befolkningen har en högre grad av individualistisk ideologi har mindre välfärdsystem och tvärtom.

4.2 Ursprungsmodellen

I tabell 1 presenteras outputen från den regressionsanalys som innehåller alla de variabler av störst intresse där data finns för ett resonabelt antal av de ursprungliga 85 länderna. Detta är den viktigaste tabellen så om du bara tänker studera en så välj denna.

Tabell 1

Model		Coefficients ^a						Collinearity	
		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Statistics		
		B	Std. Error	Beta			Tolerance	VIF	
1	(Constant)	-,054	,169		-,322	,749			
	År med vänsterregering (% av antal år mellan 1928-1995)	,124	,053	,183	2,315	,024	,810	1,234	
	Quality of Government	-,174	,146	-,176	-1,196	,236	,234	4,266	
	Etnisk Fraktionalisering	-,213	,080	-,247	-2,662	,010	,589	1,699	
	Högsta domstolens självständighet	-,122	,061	-,156	-2,011	,049	,848	1,179	
	Valsystem (dummy)	,118	,038	,256	3,093	,003	,743	1,346	
	BNP/capita (log)	,094	,024	,657	3,960	,000	,184	5,422	

a. Dependent Variable: Index över välfärdssystemets utveckling
N=64 Adjusted R²=0,675

Vi ser att antal år med vänsterregering blir signifikant, precis som i tidigare studier (Stephens 1979, Heuber & Stephens 2001 m.fl.). Detta innebär att ju längre tid ett land har haft vänsterregering desto bättre utbyggt är deras välfärdssystem. Sambandet som först visats för industriländer håller alltså även när man inkluderar utvecklingsländer.

Vi ser att Quality of Government inte blir signifikant och således hade man kunnat dra slutsatsen att variabeln inte påverkar välfärdssektorns storlek. Detta resultat går emot tidigare forskning (Rothstein et al 2010) och bör därför undersökas närmare. Man kan misstänka att multikolinjaritet föreligger, eftersom man ser en hög korrelation mellan variablerna då inga andra variabler inkluderas (figur 1). Man kan även tänka sig att BNP/capita har ett starkt samband med Quality of Government när både rika och fattiga länder ingår i samplet. När vi testar för multikolinjaritet (tabell 1, kolumn 7 och 8) ser vi på värdena 5,4 och 4,3 på VIF och 0,18 och 0,23 på tolerance att BNP/capita och QOG har för hög inbördes korrelation för att man ska kunna inkludera båda samtidigt i en regression och ändå kunna använda resultatet. Detta innebär att slutsatsen att Quality of Government inte har en signifikant påverkan på den beroende variabeln är förhastad. Istället bör vi åtgärda problemet med multikolinjaritet och därefter estimerar regressionen igen. Detta görs i tabell 2.

Etnisk fraktionalisering har, precis som hypotesen i teoriavsnittet gör gällande, en signifikant negativ påverkan. Desto mer etniskt heterogent ett land är, desto mindre välfärdssystem har det alltså, allt annat lika.

Variabeln som mäter graden av självständighet hos den högsta domstolen har en negativ påverkan på den beroende variabeln och sambandet är signifikant på

95% säkerhetsnivå. Detta innebär att ju högre grad av självständighet landets högsta domstol har desto mindre välfärdssystem har landet om övriga variabler i modellen hålls konstanta.

Dummyvariabeln valsystem är signifikant på 99 % signifikansnivå, vilket innebär att vilket valsystem ett land har påverkar hur omfattande välfärdssystem landet utvecklar. Eftersom variabeln är definierad på så sätt att den antar värdet 1 om landet har proportionerligt valsystem och 0 om landet har majoritetsvals-system innebär det att om ett land har proportionerligt valsystem kommer det, allt annat lika att ha ett större välfärdssystem. Eftersom välfärdssystemvariabeln är ett index innebär det att om två länder som är identiska i de övriga variablerna som ingår i modell bara skiljer sig vad gäller valsystem så kommer det land som har proportionerligt valsystem att ha ett demokratiindex som är 11,8 procentenheter högre än landet som har majoritetsvals-system.

Ett adjusted R^2 -värde på 0,675 innebär att 67,5% av variationen i den beroende variabeln förklaras av modellen (Teorell och Svensson :201). Alltså kan vi förklara 67,5 % av skillnaderna i ett lands välfärdssystem med de sex variabler som ingår i modellen. Det finns dock inga klara regler om vad som är ett bra adjusted R^2 -värde och man bör generellt sett vara försiktig med tolkningen av värdet (Teorell och Svensson :202-203).

4.3 Quality of Government, efter justering för multikolinjäritet

Det finns flera sätt att justera för multikolinjäritet i en modell. Om variablerna kompletterat varandra kan man skapa en ny variabel av de två ursprungliga. Ett exempel på det är Freedomhouse två olika skalor Civil Liberties och Political Rights som ofta brukar adderas till en variabel som ger ett mått på totala friheter. Ett annat sätt är helt enkelt att exkludera någon av de variabler som orsakar multikolinjäriteten. Problemet med den första metoden är att man inte kan urskilja vilken av de två variablerna som ger upphov till förändringen i den oberoende variabeln och med den andra metoden att man inte kan avläsa effekten av den variabel som blir kvar i modellen när man konstanthåller variabeln som tas bort.

I det här fallet kan vi alltså antingen estimer regressionen igen utan att inkludera BNP/capita (givetvis hade man också kunnat ta bort Quality of Government-variabeln, men eftersom det är den vi är intresserade av bör den finnas kvar i modellen). Outputen från den regressionen redovisas i tabell 2. Alternativt hade vi kunnat skapa en ny variabel genom att addera BNP/capita och Quality of Government. Resultaten blir i det närmaste identiska varför outputen för denna regression endast redovisas i appendix.

Tabell 2

Coefficients ^a					
Model	Unstandardized Coefficients	Standardized Coefficients	t	Sig.	Collinearity Statistics

	B	Std. Error	Beta			Tolerance	VIF
1 (Constant)	,511	,101		5,063	,000		
År med vänsterregering (% antal år mellan 1928-1995)	,034	,054	,052	,635	,528	,943	1,060
Quality of Government	,286	,096	,288	2,999	,004	,678	1,475
Etnisk Fraktionisering	-,306	,086	-,353	-3,567	,001	,639	1,566
Högsta domstolens självständighet	-,140	,067	-,179	-2,098	,040	,859	1,165
Valsystem (dummy)	,166	,041	,359	4,093	,000	,815	1,227

a. Dependent Variable: Index över välfärdssystemets utveckling

N=65 Adjusted R²=0,593

Vi ser på VIF-värden att problemet med multikolinjäritet är åtgärdat eftersom värdena nu ligger mellan ett och två på samtliga variabler. Efter denna korrigering är nu Quality of Government signifikant skiljt från 0 på 99% säkerhetsnivå och vi ser att b-koefficienten är positiv. I länder med högre värden på Quality of Government kommer alltså välfärdssystemet att vara mer utvecklat, allt annat lika (utom BNP/capita, som vi ju inte kan kontrollera för på grund av problemet med multikolinjäritet). Resultaten för övriga variabler är i stort sett likadana, utom ”År med vänsterregering” som nu blir insignifikant. Detta är underligt men beror förmodligen på att BNP/capita behövs som kontrollvariabel för att man ska se sambandet mellan dessa två variabler.

4.4 Power Resource teorin – kontroll med hjälp av andra variabler

Som nämnts i teoriavsnittet är jag skeptisk till hur tidigare studier ensidigt operationaliserat arbetarklassens mobilisering som ”antal år med vänsterregering” när PRT har testats empiriskt. För att testa om sambandet beror på att arbetarklassen är väl organiserad estimerades också en regression där två variabler som mäter fackföreningarnas styrka respektive storlek. I tabell 3 presenteras outputen från den regressionen

Tabell 3

		Coefficients ^a				
Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	T	Sig.
		B	Std. Error	Beta		
1	(Constant)	-,150	,199		-,751	,456
	År med vänsterregering (% antal år mellan 1928-1995)	,159	,066	,237	2,423	,019
	Quality of Government	-,157	,172	-,173	-,913	,366
	Etnisk Fraktionisering	-,127	,095	-,151	-1,341	,186

Högsta domstolens självständighet	-,141	,068	-,192	-2,074	,043
Valsystem (dummy)	,080	,044	,183	1,830	,073
BNP/capita (log)	,101	,028	,723	3,644	,001
Index över fackföreningars styrka	,035	,099	,035	,355	,724
Andel fackanslutna (% av total arbetsstyrka)	,020	,098	,021	,201	,841

a. Dependent Variable: Index över välfärdssystemets utveckling

N=57 Adjusted R²=0,627

Vi ser att varken index över fackföreningarnas styrka eller måttet på hur stor andel av den totala arbetsstyrkan som är fackanslutna har en signifikant påverkan på 90% konfidensintervall. De mycket låga t-värdena indikerar istället att det är mycket hög sannolikhet (72,4 respektive 84,1 %) att det inte alls finns något samband mellan variablerna. Alltså kan vi inte utesluta att sambandet helt beror på slumpen.

Detta kan verka förvånande när man har sett att ett samband går att skönja i den bivariata analysen (figur 3). Förklaringen är dock enkel, nämligen att sambandet försvinner när man kontrollerar för de andra variablerna som ingår i modellen.

4.5 Inverkar folks åsikter?

I tabell 4 presenteras regressionen där individualismvariabeln som skapades med hjälp av värden från World Value Surveys ingår. Eftersom samplet av länder där WVS utför intervjuer är ett annat än de länder för vilka data finns tillgängligt för de övriga variablerna i undersökningen estimeras regressionen bara för de 37 länder där det finns data för alla variablerna. Detta är lite i minsta laget för en regressionsanalys, varför resultaten bör tolkas med försiktighet.

Tabell 4

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	
	B	Std. Error	Beta			
	1	(Constant)	,116			,181
	År med vänsterregering (% antal år mellan 1928-1995)	,073	,063	,122	1,156	,257
	Etnisk Fraktionisering	-,136	,091	-,166	-1,501	,143
	Högsta domstolens självständighet	-,080	,064	-,119	-1,254	,219

BNP/capita (log)	,069	,016	,555	4,431	,000
Valsystem (dummy)	,101	,042	,228	2,367	,024
Individualism	-,229	,093	-,268	-2,461	,020

a. Dependent Variable: Index över välfärdssystemets utveckling
N=37 Adjusted R²=0,685

Vi ser att individualismvariabeln har en negativ påverkan på den beroende variabeln och att sambandet är signifikant på 95% säkerhetsnivå. Eftersom individualismvariabeln är konstruerad på så sätt att den stiger om landets invånare har en mer individualistisk ideologi innebär det att länder där befolkningen har en mer kollektivistisk ideologi har större välfärdssystem, allt annat lika.

Det är dock viktigt att ha i åtanke att det inte alls är säkert att de 37 länderna som ingick i den här regressionen är representativa för de 85 länderna som ingick från början. Tvärtom finns det indikationer som pekar på motsatsen. Nämligen att ett antal av de variabler som var signifikanta i den ursprungliga modellen nu inte är det.

4.6 Skillnader i BNP/capita

I tabell 5 visas ursprungsregressionen för länder med BNP/capita under 5000 och i tabell 6 för länder med BNP/capita över 5000. Det är viktigt att ha i åtanke att samplestorleken för varje regression nu har minskat väsentligt, vilket gör resultaten mindre tillförlitliga.

Tabell 5

Model		Coefficients ^a				
		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	T	Sig.
		B	Std. Error	Beta		
1	(Constant)	,386	,366		1,054	,300
	År med vänsterregering (% antal år mellan 1928-1995)	,010	,083	,015	,124	,902
	Quality of Government	-,226	,217	-,122	-1,043	,305
	Etnisk Fraktionisering	-,392	,122	-,393	-3,214	,003
	Högsta domstolens självständighet	-,164	,086	-,221	-1,907	,066
	Valsystem (dummy)	,161	,057	,346	2,848	,008
	BNP/capita (log)	,059	,043	,225	1,381	,177

a. Dependent Variable: Index över välfärdssystemets utveckling
N= 38 Adjusted R²=0,63

Tabell 6

Coefficients^a

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	T	Sig.
		B	Std. Error	Beta		
1	(Constant)	,045	,328		,136	,893
	År med vänsterregering (% antal år mellan 1928-1995)	,206	,056	,626	3,701	,002
	Quality of Government	-,179	,167	-,272	-1,070	,298
	Etnisk Fraktionisering	-,066	,079	-,147	-,836	,414
	Högsta domstolens självständighet	-,022	,090	-,052	-,243	,810
	Valsystem (dummy)	,067	,037	,306	1,798	,088
	BNP/capita (log)	,072	,038	,395	1,907	,072

a. Dependent Variable: Index över välfärdssystemets utveckling

N=25 Adjusted R² =0,38

Vi kan se att de variabler som är signifikanta är olika i de olika modellerna. Den tydligaste trenden är att År med vänsterregering och Etnisk fraktionisering, som i ursprungsmodellen båda var signifikanta här har "valt var sin modell". År med vänsterregering är den enda variabel som är signifikant på 95% säkerhetsnivå i regressionen med rika länder och Etnisk fraktionisering är den enda variabel (utöver Valsystem) som är signifikant på 95%-nivån i regressionen med fattiga länder. B-koefficienten för År med vänsterregering har nästan fördubblats i modellen med rika länder jämfört med i den ursprungliga modellen, 0,21 jämfört med 0,12. Detsamma gäller för Etnisk fraktionisering i modellen med fattiga länder jämfört med den ursprungliga modellen, -0,39 jämfört med -0,21. I "den andra modellen" för respektive variabel försvinner dock förklaringsgraden och signifikansen helt. Etnisk fraktionisering är inte en gångbar förklarande variabel i ett sample med rika länder och År med vänsterregering är det inte i ett sample med fattiga länder.

Vidare är Quality of Government inte signifikant i någon av modellerna. Den här gången beror det inte på multikolinjäritet (test rapporteras ej) utan på att variabeln inte är signifikant. Det är därför möjligt att den signifikanta påverkan som återfanns i ursprungsmodellen är ett resultat av att det finns två grupper, fattiga länder med låg QOG och liten välfärdssektor samt rika länder med hög QOG och stor välfärdssektor.

5 Diskussion

Betyder sambandet mellan antalet år med vänsterregering och graden av välfärdssystem att arbetarklassens mobilisering ger bättre välfärd? Enligt det gängse sättet att operationalisera så gör det det. Som redan nämnts finns det dock fog för att vara kritisk mot detta sätt att operationalisera. Om sambandet vore starkt tycker jag att det borde hålla även om man operationaliserade arbetarklassens mobilisering på något annat sätt. För att testa om så var fallet inkluderades i avsnitt 4.4 även två andra variabler, nämligen ett mått på fackföreningarnas styrka samt ett mått på hur stor del av den totala arbetarkåren som är fackligt anslutna. Båda dessa mått blev insignifikanta och det beror inte på att de har hög korrelation med variabeln som anger antalet år med vänsterregering, utan helt enkelt på att de inte påverkar den beroende variabeln. Detta tolkar jag som att min skepsis till den gängse metoden att operationalisera PRT är befogad. Som tidigare nämnts är det i det närmaste en tautologi att ett lands välfärdssektor kommer att bli större om det leds av en vänsterregering. Att andra operationaliseringar inte ger variabler som påvisas ha en signifikant påverkan är enligt mig ett tecken på att kopplingen mellan vänsterpartier och stora välfärdsstater inte alls behöver ta den konstlade omvägen via en mobiliserad arbetarklass utan helt enkelt är ett resultat av nämnda tautologi.

I Rothstein et al (2010) var ju som redan nämnts artikelförfattarnas viktigaste slutsats att Quality of Government, som bland annat innebär frånvaro av korruption, bidrar till generösare välfärdsystem (Rothstein et al 2010:5). Den logiska tankekedjan är att om regeringen är korrupt kommer folk inte att ha förtroende för att den på ett effektivt och rättvist sätt klarar av att administrera en stor välfärdssektor. Således kommer folk inte att efterfråga en stor välfärdssektor under sådana omständigheter. De visar att så är fallet i en studie av 18 OECD-länder som alla har hög BNP och relativt liten korruption. När de presenterar exempel på hur korruption leder till minskat förtroende för statsapparaten använder de sig dock av exempel från en helt annan verklighet, nämligen från länder i Afrika och Latinamerika som är betydligt mindre utvecklade och har högre korruption (Rothstein et al 2010:7,23). I denna uppsats har även utvecklingsländer tagits med och slutsatsen är att Quality of Government har en signifikant påverkan även i ett sådant urval. Dock bör man vara medveten om att slutsatsen inte är helt otvetydig med tanke på att man inte kan urskilja den påverkan Quality of Government har från den påverkan BNP/capita har.

Dessutom är inte Quality of Government signifikant i någon av de regressioner där samplet är uppdelade på rika och fattiga länder. Detta gör att man drar slutsatsen att påverkan i ursprungsmodellen beror på en hög korrelation med BNP/capita på så sätt som beskrevs i 4.4. Dock är resultatet oroande, eftersom det direkt går emot Rothstein et al 2010. Man kan tycka att QOG, om mina data är

bra, åtminstone borde bli signifikant i samplet med rika länder eftersom länderna är i stort sett de samma som i Rothstein et al (2010). I värsta fall hade det kunnat innebära att min metod (Rothstein et al använder ju sig av tidsserier för att på så vis höja N) eller min data (vissa variabler är ju operationaliserad annorlunda) inte är bra. Jag håller det dock för troligare att Quality of Government teorins förklaringsgrad helt enkelt inte är så stabil att den klarar att undersökningen byter karaktär.

Resultaten att de institutionella variablerna båda två har en signifikant påverkan på den beroende variabeln är intressant och visar att Alesina & Glaesers teorier, som från början mest var utvecklade för att förklara situationen i USA jämfört med Europa, visar sig hålla även i en större kontext.

Hur starkt är sambandet mellan individualistisk ideologi och välfärdssystemets omfattning? Sannolikt inte särskilt starkt. Dels ser man i scatterploten att sambandet till stor del skapas av tre fall. Även om dessa falls dominans troligtvis är mindre i regressionsanalysen där man kontrollerar för flera andra variabler är det tänkbart att det till viss del kvarstår⁶. Dessutom har antalet analysenheter blivit färre, eftersom data inte finns tillgänglig för samma länder. Det är precis på gränsen att ha 36 analysenheter när man har sju variabler, varför man ska vara försiktig med tolkningen av resultatet. Det är inte heller säkert att de länder som ”blir kvar” när man begränsar sig till de länder som har tillgänglig data för alla olika variabler utgör ett representativt urval för de ursprungliga länderna⁷. Om vi ändå väljer att tro att det finns ett samband, vilket jag tror, finns det dessutom inget som säger att kausaliteten är den som Landy & Milkis föreslår, nämligen att det är folkets ideologi som ger upphov till liten eller stor välfärdssektor. Det kan lika gärna vara så att invånarna i de länder som har en stor välfärdssektor har insett fördelarna med detta och när World Value Surveys sedan knackar på dörren lämnar de svar som i större utsträckning visar att de är mer vänligt inställda till kollektivistiska lösningar än individualistiska.

Med resultaten att PRT förklarar välfärdssektorns storlek bäst i sample med rika länder förstår man bättre att den under lång tid benämns som den bästa teorin för att förklara variationer i välfärdssektorns storlek. Det är ju just studier utförda på sample med rika länder man har haft tillgång till! Att teorin har betydligt lägre förklaringsgrad i sample med fattiga länder är ett intressant resultat som uppmanar till ytterligare forskning på området för att utröna vilka teorier som kan förklara variationer i välfärdssystemens storlek i fattiga länder. Ett gott alternativ denna studie presenterar så länge är etnisk fraktionisering, eventuellt kombinerat med Quality of Government och institutionella teorier.

⁶ Detta kan testas genom att göra en scatterplot mellan residualserien från en regression som innehåller alla variabler utom individualism och variabeln individualism, detta visas i Appendix.

⁷ En indikation på detta är att man ser en diskrepans mellan vilka variabler som blir signifikanta mellan de två modellerna, exempelvis ”etnisk fraktionisering” som blir signifikant i den ursprungliga modellen men inte när antalet fall minskar.

5.1 Förslag på vidare forskning

Den tänkta sambandskedjan mellan ökad etnisk framgentering och minskade välfärdssystem förutsätter rasism i någon form. Det faktum att det är en annan etnisk grupp som vinner mest på välfärdssystem tänks leda till att den etniska gruppen som är i politisk maktställning väljer att inte bygga ut välfärden. Detta behöver inte nödvändigtvis stämma. Ett förslag till vidare forskning är därför att mera utförligt undersöka detta samband. Ett förslag är att lägga till en variabel som mäter attityder till folk från andra etniska grupper.

Något annat som vore intressant när det gäller detta samband vore att komplettera denna undersökning med en intensiv studie på ett eller ett par fall för att kunna spåra mekanismen. Då bör man välja ett land som är ett utvecklingsland, eftersom det är bland dessa som sambandet är starkast samtidigt som variationen i orsaksvariabeln är högre bland utvecklingsländer. Vidare bör landets nivå av välfärdssystem i hög utsträckning förklaras av dess nivå av etnisk framktnalisering, landet bör vara ett så kallat kausalfall. Optimalt hade sedan varit att välja ett land med hög etnisk framgentering och ett med låg etnisk fragmentering. Två länder som uppfyller samtliga dessa kriterier är Zimbabwe och Libanon, varför ett utmärkt forskningsprojekt hade varit att studera dessa länder med avseende på den kausala processen mellan etnisk fragmentering och välfärdssystem. Varför de länderna är optimala förklaras utförligt i Appendix.

Som vi ser verkar det finnas stora skillnader mellan rika och fattiga länder när det gäller vad som ger upphov till en utvecklad välfärdssektor. Ett förslag på ett forskningsprojekt, som dock skulle fordra tid och resurser (på grund av bristen på data), är att utföra en mera omfattande undersökning av bara utvecklingsländer så att man inte riskerar att dra slutsatsen att samma teorier är giltiga i utvecklingsländer som i industriländer⁸.

⁸ Man kunde använda likartad metodologi som Rothstein et al (2010) där varje land blir till många observationer genom att tidsserier används

6 Referenser:

Alesina, Alberto, Glaeser, Edward 2004. *Fighting poverty in the US and Europe: a world of difference*. Oxford: Oxford University Press

Alesina, Alberto, Glaeser, E. L., and Sacerdote, B. (2001). "Why Doesn't the U.S. Have a European-Style Welfare State," *Brookings Papers on Economic Activity*, Fall, 187–278

Allan, James and Scruggs, Lyle 2006. Welfare-state decommodification in 18 OECD countries: a replication and revision. *Journal of European Social Policy* 16 (1):55-72

Botero, Juan, Djankov, Simeon, La Porta, Rafael, Lopez-de-Silanes, Florencio, Shleifer, Andrei, 2005. The Regulation Of Labor. *Quarterly Journal of Economics*.

Carnes, Matthew E., and Isabela Mares. 2007. The Welfare State in Global Perspective. In *The Oxford Handbook of Comparative Politics*, edited by C. Boix and S. Stokes. Oxford: Oxford University Press.

Fabbrini, Sergio, 2007. Compound Democracies. Why the United States and Europe are Becoming Similar. Oxford: Oxford University Press.

Huber, Evelyn and Stephens John, 2001, *Development and Crisis of the Welfare State: Parties and Policies in Global Markets*, Chicago: University of Chicago Press

Korpi, Walter. 1974. Conflict, Power and Relative Deprivation. *American Political Science Review* 68 (4):1569-1578.

Korpi, Walter. 1983. *The Democratic Class Struggle*. London: Routledge & Kegan Paul.

Korpi, Walter. 2006. Power resources and employer-centered approaches in explanations of welfare states and varieties of capitalism - Protagonists, consenters, and antagonists. *World Politics* 58 (2)

Landy, Marc – Milkis, Sidney, 2008. American Government. Balancing Democracy and Rights. Cambridge: Cambridge University Press.

Larsen, Christian Albrekt. 2008. "The Institutional Logic of Welfare State Attitudes". *Comparative Political Studies* 41 (2):145-168.

Lever, Anabelle, 2009. "Democracy and Judicial Review: Are They Really Incompatible" *Perspectives on Politics*, Vol. 7, no. 4, pp. 805- 822

Luttmer, E. (2001). "Group Loyalty and the Taste for Redistribution," *Journal of Political Economy*, 109(3):500-528.

Rothstein, Bo – Samanni, Marcus – Teorell, Jan, 2010. "Quality of Government, Political Power and the Welfare State". *QoG Working Paper Series*. University of Gothenburg.

Stephens, John 1979. *The Transition from Capitalism to Socialism*. Atlantic Highlands, N. J.: Humanities Press,.

Teorell, Jan – Svensson, Torsten, 2007. *Att fråga och att svara. Samhällsvetenskaplig metod*. Malmö: Liber.

Zeisberg, Mariah, 2009. "Should We Elect the Supreme Court?" *Perspectives on Politics*, Vol. 7, no. 4, pp. 785-804.

Data:

Botero, Juan, Djankov, Simeon, La Porta, Rafael, Lopez-de-Silanes, Florencio, Shleifer, Andrei, 2005. The Regulation Of Labor. *Quarterly Journal of Economics*. Datan återfinns online på: <http://mba.tuck.dartmouth.edu/pages/faculty/rafael.laporta/publications.html> i excellfilen brevid uppsatstiteln.

Samanni, Marcus, Jan Teorell, Staffan Kumlin & Bo Rothstein. 2010. The QoG Social Policy Dataset, version 22Feb10. University of Gothenburg: The Quality of Government Institute, <http://www.qog.pol.gu.se>.

Teorell, Jan, Nicholas Charron, Marcus Samanni, Sören Holmberg & Bo Rothstein. 2009. The Quality of Government Dataset, version 17June09. University of Gothenburg: The Quality of Government Institute, <http://www.qog.pol.gu.se>

Domstolsprotokoll:

Morehead V. People of State of New York, 298 U.S. 587 (1936) 298 U.S. 587. Tillgänglig online: <http://laws.findlaw.com/us/298/587.html>

7 Appendix

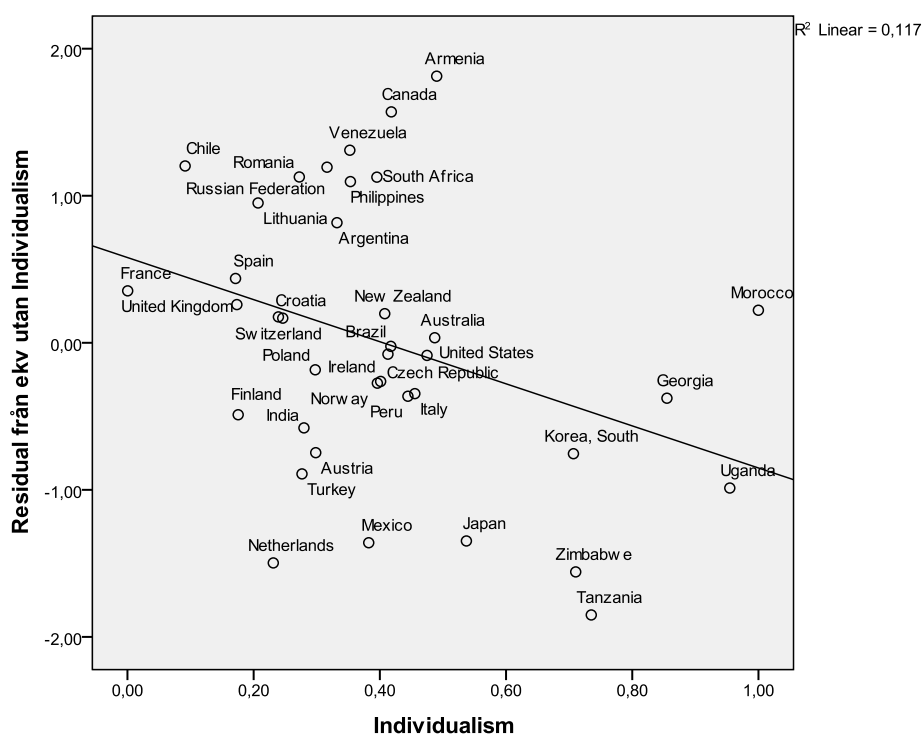
1. Regression med BNP/ capita (log) och Quality of Government adderade till en variable.

Coefficients^a

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
		B	Std. Error	Beta		
1	(Constant)	,096	,143		,669	,506
	År med vänsterregering (% antal år mellan 1928-1995)	,099	,052	,147	1,910	,061
	Etnisk Fraktionisering	-,213	,081	-,247	-2,624	,011
	Högsta domstolens självständighet	-,144	,060	-,184	-2,400	,020
	Valsystem (dummy)	,132	,038	,285	3,482	,001
	BNP/capita (log) + Quality of Government	,061	,012	,481	4,893	,000

a. Dependent Variable: Index över välfärdssystemets utveckling

2. Scatterplot mellan residualserien från regression med alla variabler utom individualism. Vi ser att sambandet inte längre beror på ett fåtal fall.

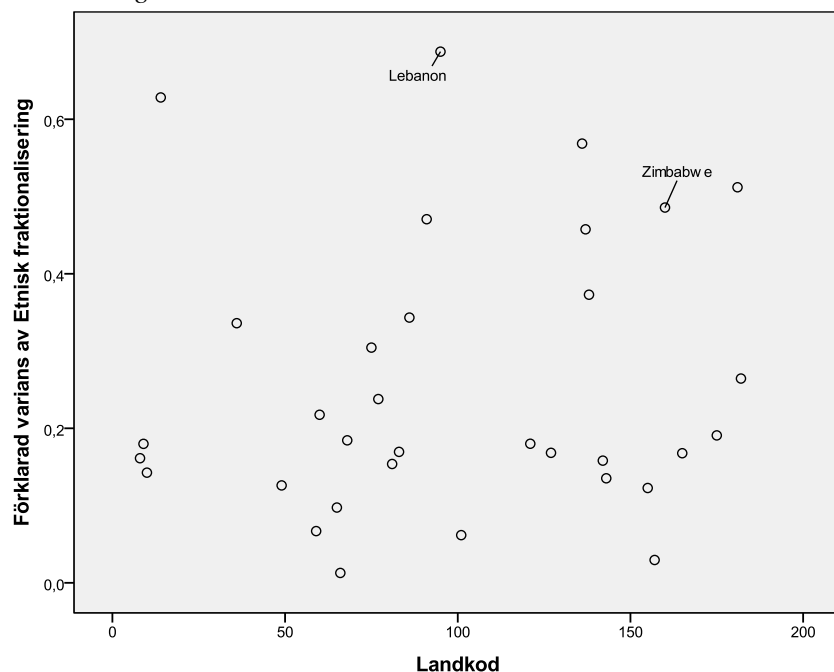

a. Dependent Variable: Index över välfärdssystemets utveckling

3. En metod för att hitta fall som lämpar sig väl för fallstudier med syfte att belägga den kausala mekanismen har utvecklats av Gerring (2007). Metoden går ut på att välja fall som förklaras speciellt bra av en specifik variabel, så kallade kausalfall, genom att jämföra residualserierna från en regression där den aktuella variabeln ingår med residualserien från en regression där den aktuella variabeln tagits bort.

Jag har beräknat differensen mellan residualserien från en regression utan etnisk fraktionisering och en med etnisk fraktionisering. I figur 6 plottas denna serie, X-axeln fyller ingen funktion utan är definierad godtyckligt som ländernas landkoder. Med de ytterligare önskemålen att fallen skulle vara utvecklingsländer⁹ samt att ett skulle ha hög etnisk fraktionisering och ett låg (se figur 7 där etnisk fraktionisering är plottat på samma sätt som i figur 6) var de länder som bäst passade in Libanon och Zimbabwe.

Figur 6

⁹ Libanon har en BNP/capita på 1487 \$ och Zimbabwe 667 \$.

Figur 7

